

føre for Skadesforsikringernes Vedkommende.

Ifølge § 41 skal Regnskabet være led-saget af en Specifikation over Selskabets Værdipapirer med Angivelse af de Kurser, til hvilke de er opført, samt af Aarsberetning, der skal indeholde Angivelse af, efter hvilke Metoder Præmiereserven beregnes. Men ganske paa samme Maade som i Fjor maa jeg tillade mig at efterlyse Angivelse af, efter hvilke Metoder Skadesreserven er beregnet. Det er nemlig et meget vigtigt Punkt. Den, der læser efter i Kommissionsbetænkningen, vil se, at Kommissionen er meget stærkt inde paa dette Punkt og netop udtaler sig fordømmende om den Ting, at visse Selskaber — 4 Selskaber tror jeg, der nævnes — ingen Skadesreserve har afsat; den siger senere, at det betyder, at de aflagte Regnskaber for visse Selskaber har været urigtige; man har navnlig afsat en alt for lille Skadesreserve, idet man i stort Omfang har undladt at tage Hensyn til, at man maatte regne med et meget betydeligt Antal endnu ikke anmeldte Skader. Jeg synes endvidere, at Vedtægten bør angive, hvor meget et Selskab uden Genforsikring kan overtage af en enkelt Risiko, ellers kan en enkelt stor Risiko jo let komme til at ruinere hele Selskabet. Bestemmelser med Hensyn til Skadesreserven forekommer mig altsaa at være meget vigtige. Der kan naturligvis fra Genforsikringsselskaberne gøres Indvendinger gældende, og det er formodentlig ogsaa det, der har bevirket, at man ikke har taget Skadesreserver med, men det vil sikkert ikke være vanskeligt at opstille acceptable Regler for Skadesreservens Beregning, saavel for Genforsikringsselskaber som for Skadesforsikringsselskaber. Vi maa ikke glemme, at de fleste af de Ulykker, som er opstaaet ved Sammenbrud af Forsikringsvirksomhed i de senere Aar, netop faldt paa Genforsikringsselskaber og kom til at dreje sig om meget betydelige Beløb, fordi de paagældende Selskaber havde for smaa Skadesreserver og derved kunde opstille Regnskaber, som tilsyneladende var i Orden, men som altsaa i Virkeligheden ikke var det. Derfor mener jeg, at Forsikringsraadet maa have Ret til at forlange Oplysninger om de Regler, efter hvilke Selskaberne beregner deres Skadesreserver, og, naar Skaderne er endeligt opgjort, kunne skaffe Oplysning om, hvorledes de afsatte Skadesreserver har slaaet til, for at man gennem Sammenligninger kan skønne om Selskabets Stilling. Jeg haaber, at disse Betragtninger vil finde Tilslutning, naar vi kommer til at behandle

denne Sag i et Udvalg, hvilket naturligvis ikke kan blive meget i indeværende Samling.

I § 42 har Ministeren opstillet meget haarde Betingelser for at være Revisor i et Selskab, thi den, der er Revisor, maa „ikke være Medlem af dets Repræsentantskab eller Bestyrelse eller være knyttet til noget Medlem af Repræsentantskabet, Bestyrelsen eller Direktionen, til Bogholder eller Kasserer ved Tjenesteforhold, Ægteskab, Slægt- eller Svogerskab i ret op- eller nedstigende Linie eller som Søkende“. Nu er der jo Selskaber, i hvilke Antallet af Repræsentanter er 50—60—70, og hvis saa en Revisor gaar hen og forelsker sig — og det gør man nu om Dage i alle Aldre —, maa han, før han gaar videre paa dette Omraade, foretage en meget omhyggelig Undersøgelse af Navnene paa disse Repræsentanter, om han ikke derved kommer i Strid med denne Bestemmelse og kommer til at staa overfor det Valg: Skal jeg nu indgaa Ægteskab med den, jeg er blevet forelsket i, eller skal jeg risikere min Stilling, men saa maaske samtidig miste Grundlaget for at kunne indgaa Ægteskab? For ikke at tale om, at naar der i et Selskab skal indvælges Repræsentanter, maa disse fremtidig først spørge om, hvem der er Revisor i Selskabet, og undersøge, om der ikke dér kan opstaa Kollisioner, saa at den paagældende, hvis han ikke vil skade den Mand, der er Revisor, maa afholde sig fra at træde ind i Selskabet. Det forekommer mig, at disse Bestemmelser er unødige strenge. Jeg kan ganske tiltræde den Betragtning, at en Revisor skal staa saa selvstændigt som muligt, men jeg tror ikke, at man selv ved disse Bestemmelser er kommet til Bunds i alle de Maader, paa hvilke et Afhængighedsforhold kan opstaa. Venskabsforhold, Bridgepartier og mange andre Forhold, selv overfor Folk, til hvem man ikke er knyttet ved Slægtskab eller Svogerskab i ret op- eller nedstigende Linie o. s. v., kan maaske have meget større Indflydelse end de Forhold, der her anføres. Jeg tror derfor, man i nogen Grad skulde begrænse de Krav, her er stillet, idet jeg, som sagt, i øvrigt deler den Opfattelse, at en Revisor helst skal staa selvstændigt overfor navnlig Direktion, Bogholder og Kasserer.

I § 46, som er den første af de to Paragraffer, der handler om Overskuddets Anvendelse, er der i Stykke 2 Tale om, at Tantieme kun maa „beregnes af den Del af Nettooverskuddet, der bliver tilbage, naar uafskrevet Underskud fra tidligere Aar er dækket, og der — for Forsikringsaktieselskabers Vedkommende — er fradraget et Beløb, svarende til mindt 6 pCt. Udbytte